

ಜೊತೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೊರಡುವ ಸನ್ನಾಹದಲ್ಲಿದೆ. ಆಗ 'ಹಾಡಿ ಮಕ್ಕಳೆ'! ಹಿರಿಯರ ದನಿ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಲೀಲಕ್ಕ, ಲಲಿತಕ್ಕ ಮತ್ತು ನಾನು ಮೂವರೂ ಸೇರಿ ಈ ಹಾಡು ಸುರುಮಾಡಿದ್ದೇ ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂದಿ ಕಣ್ಣೊರಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ಅಮ್ಮನೂ ಸೇರಿ, ಕೆಲವರಂತೂ ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳತೊಡಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಮದುಮಗಳೂ! (ವಿಸೀಯವರೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ ಕಣ್ಣೀರು ತರಿಸುವುದಾದರೆ ಈ ಹಾಡು ಹಾಡುವುದು ಯಾಕಪ್ಪ ಎಂದು) ಅಂದು ಇದು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾಡಲು, ಚಂದ ಹಾಡಿದೆವೆಂದು ಬೀಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಒದಗುವ ಒಂದು ಹಾಡಾಗಿ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮೊಳಗನ್ನು ತಟ್ಟದೆ, ಹಾಡುವ ಸಂಭ್ರಮವಷ್ಟೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಮಾತಾಡಿದಂತೆ ಮಾತಾಡಿರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಆದರೆ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಈಗ ಹಾಡಿನ ಕೆಲಸಾಲು ಯಾಕೋ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೊಂದರ ಕುರಿತು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವೆ. ಅದು, 'ಇವರ ದೇವರೆ ನಿನ್ನ ದೇವರುಗಳು' ಎಂಬೊಂದು ಸಾಲು. ಅರೆ! ಹೌದಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲವೆ. ನಾವು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಒಂದು ದೇವರು, ಬಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದೇ ದೇವರು. ನಾನು ಕೋಟತಟ್ಟಿನ (ಕೂಟ ಮಹಾಜಗತ್ತಿನ) ಹದಿನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಮಗಳ ದೇವರಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುನರಸಿಂಹದೇವರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ತಿರುಪತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ದೇವರು ಪೂಜೆಗೊಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ

ಮನೆ ಹೊಕ್ಕೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ನನ್ನ ಮನೆದೇವರು ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಾದ. ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಗಳಲ್ಲಿ, 'ಕುಲದೇವರಿಗೆ ಜೋಡುಕಾಯಿ ಇಡಿ' ಎಂದು ಪುರೋಹಿತರು ಹೇಳಿದಾಗ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತಂತೆ ಪತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಕಾಯಿ ಇಟ್ಟದ್ದು ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ! ಅಂದಹಾಗೆ ನರಸಿಂಹ ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬರುವಾಗ ನನಗೆ ದುಃಖವೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ಕುಲದೇವರು ದಿಂದರಲ್ಲ ಗಂಡಸರ ಲೋಕದವು ಅಂತ, ಅವರಿಂದ ನಾವು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರು ಅಂತ ಇರಬಹುದೇ? ಎಂತಲೇ ಹಳೇದೇವರನ್ನು ಕಳೆಯಲೂ ಹೊಸದೇವರನ್ನು ಸೇರಲೂ ಅಂತಹ ತಳಮಳವೇನೂ ನಮ್ಮ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಂತೂ (ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ) ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ದೇವರನ್ನೇ ನಾವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು 'ಇದೆಲ್ಲ ಹೀಗೆಯೇ' ಅಂತಂದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಂತೆ ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ವಿಸೀಯವರ ಕವನದಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಲು ಅಡತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದೇ ಇರಬಹುದೇನೋ.

ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಬ್ಬ ವಧು, 'ನನಗೆ ನನ್ನ ನರಸಿಂಹ ದೇವರನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಏನಿದ್ದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವವನ ಮನೆದೇವರು ನರಸಿಂಹ ಆಗಿದ್ದರೇ ಸರಿ' ಎಂದು ಹೆತ್ತವರ